BARRICADE - Dorfmann & Bos

techniek

Groep heeft zelf alle microfoons, monitoren, aantal statieven en patchbekabeling mee, van het huis 1 microfoonstatief met hengel, 5 x xlr 5 meter, 1 x xlr 10 meter.
Links 1 prikpunt 220 voor loopband, rechts bij piano 1 prikpunt voor audio.
Bijgevoegd weergave van de podiumindeling.

- AUDIO: Van onze on-stage mixer komen 5 lijnen:
    1. Vox Anouk (bedraadde handheld)
    2. Vox Martijn (headset en bedraadde handheld gecombineerd)
    3/4. Stereo 'bandbus', daarover:
        - Piano
        - Loopstation
        - Pedalboard, daarover:
            - Gitaren
            - Kalimba (duimpiano)
            - Philicorda orgel
            - Ukelele
    5. Overheadmicrofoons voor orgeltje, klokkenspel en speeldoosje (en wat zang)

    - Monitoren worden vanaf on-stage mixer aangestuurd.

- LICHT: 8 basis-licht-lijnstanden, waartussen we varieren (zie techniekboek)
    - 1: Basis Totaal
    - 2: Basis Zang
    - 3: Koud Totaal
    - 4: Loopband (Front) Speciaal
    - 5: Midden (Front) Speciaal
    - 6: Rechts & Midden (Front) Speciaal (Martijn + instrumenten)
    - 7: Martijn Speciaal
    - 8: Midden Speciaal

Blauw is de Uitleg voor de LichtQ

Groen is voor licht! – Dit zijn de Licht Q

Q Zaal open/ Zaallicht aan

Q 2 : Basis Zang / 50%

Anouk loopt op loopband, Martijn stemt wat instrumenten en gaat gitaar spelen. (akoestisch)
Als publiek zit, stopt Martijn, en begint Anouk te neuriën.

ALS ANOUK NAAR MIDDEN LOOPT, RUSTIGE FADE NAAR 8

Q 8 Midden Speciaal| Fade Rustig | 100%

Vox A.

1. Gens qui doutent 1

   Vox A. live
   piano via megafoon

   1 couplet, duet Anouk met megafoon waaruit pianobegeleiding komt.

ALS ANOUK GAAT STAAN, FADE NAAR 3

Q 3 Koud Totaal | Fade Rustig | 100%

2. Le diable

   Vox A.
   Vox M. laatste zin lied
   Bandbus: Philicorda via Pedalboard

   A: Un jour, un jour le diable vint sur Terre
   Un jour le diable vint sur Terre
   Pour surveiller ses intérêts
   En hij heeft alles gezien, de duivel
   Hij heeft alles gehoord
   En toen hij alles had gezien
   En alles had gehoord
   Il est retourné chez lui, là-bas
   Et là-bas, on avait fait un grand banquet
   Aan het einde van het maal is de duivel opgestaan
   En hij heeft een tafelrede uitgesproken

Ça va, il y a toujours un peu partout…

…

Ça va, ça va, ça va, ça vaaaaaa

EINDE LIED SWITCH NAAR 1

Q 1 Basis Totaal | Switch | 100%

Welkom "de barricade op"

A: Welkom bij Dorfmann en Bos. We spelen voor u: Barricade. Martijn:

Martijn gaat trommelen.

M: Het eerste protest live… vanuit het radicale midden

A: We hebben spullen meegenomen waarvan we denken dat we ze nodig gaan hebben. En, minstens zo belangrijk, jullie zijn er. En jullie zijn afgekomen op deze oproep tot protest, dus ben ik hier misschien toch niet alleen.

M: *stopt met trommelen* Eh… Anouk. Zijn wij.

A: Wat?

M: Je zei: ben ik hier niet alleen.

A: Huh?

M: Maar je bedoelt: zijn wij. Toch?

A: Ik zei niet: ben ik.

M: Jawel, je zei: ben ik hier niet alleen. *gaat weer trommelen*

A: Nou… goed… zijn wij hier misschien toch niet alleen. Ja, en wij weten het ook niet, hè?

M: Hoe geven we het redelijke midden ook een stem? Het stille midden. Hoe komen we er dan bovenuit?

A: Ja, want dat willen we. Er bovenuit komen. Niet meer stil zijn. Wij willen eigenlijk alleen stil zijn om de ander te kunnen horen. Wij zijn Dorfmann en Bos en wij staan samen op tegen onrecht.

M: Ja, en dat vind ik dus lastig, opstaan tegen onrecht. Een tijdje terug was ik in een winkel, en ik zag iemand iets stelen, dacht ik… voordat ik bedacht had wat ik kon doen, was ie al weg… maar ik zei dus niks…

A: Ik zat een tijdje terug nog in een volle trein waarin ik na een blik op mijn ketting werd uitgescholden voor kankerjood en toen zei ook niemand iets.

M: Wij ...

A: Wij... gaan jullie proberen mee te nemen.

M: De barricade op.

A: De barricade op.

ALS MARTIJN NAAR PIANO GAAT, FADE NAAR 6

Q 6 Rechts & Midden Front | Fade | 100%

ALS ANOUK TIJDENS LIED NAAR VOREN GAAT 5

Q 5 Midden Front | Fade | 100%

3. Met lege handen

Vox A.
Vox M. eerste couplet
Bandbus: Piano

M&A: ***We zijn met lege handen gekomen***
Geen houvast, geen richting, geen spijt
Geen grote gedachten of dromen
Alleen maar ruimte en tijd
Alleen maar ruimte en tijd

A: ***En soms zie ik mezelf met mijn dingen,***
...
Niets van dit alles is waarlijk van mij

Miloud trouwfoto's

tijdens lied

A: Toen ik zou gaan trouwen werkte ik als receptioniste in een groot kantoor. Ik beloofde iedereen de foto's te laten zien als ik weer terug was van mijn reis. Dus, schoonmakers, managers, allemaal rond mijn balie. Miloud van beveiliging kwam in de stoel naast me zitten. Toen ik de eerste foto liet zien werd Miloud stil. Ineens besefte ik... kut... hij wist helemaal niet dat ik... en dat ik zou gaan trouwen in... Het zweet brak me uit. Mijn handen trilden. Niet laten zien. Ja, hij is boos. Zie je nou, dacht ik, nou is alles anders.
'Dat je mij dit laat zien,' zei hij. 'Je had het ook niet kunnen doen... omdat je het niet durfde ofzo. Maar je hebt het wel gedaan en dat eh... is bijzonder. Dankjewel. Mooie stad hè? We laten de discussie aan anderen over, goed, mooie bruid?'

Waar we het daarna wel over hadden? Over filodeegsigaartjes die mijn oma en zijn moeder maakten en over onze huwelijkscontracten. Die leken toch wel heel

erg op elkaar.

Ik ben met lege handen gekomen
Geen houvast, geen richting, geen spijt
Geen grote gedachten of dromen
Alleen maar ruimte en tijd
Alleen maar ruimte en tijd

Ik ben benieuwd of hij zich dit moment van de trouwfoto's ook nog kan herinneren. Het is al tien jaar geleden. Ik hoop dat hij nog steeds net zo over mij denkt als ik over hem. Ook hoop ik dat het goed gaat met zijn moeder.

'Wij zijn familiemensen, Anouk,' zei hij. 'Maar jij weet dat.'

ZODRA MARTIJN UKELELE INZET SWITCH NAAR 2

Q 2 Basis Zang | Switch | 100%

4. Santé

Vox A.
Vox M.
Bandbus: Ukelele & Philicorda via Pedalboard, Looper, piano

À ceux qui n'en ont pas...

EINDE LIED RUSTIGE FADE NAAR 5 (pas bij piano-inzet hoeft hij er te zijn)

Q 5 Midden Front | Fade | 100%

5. Göttingen

Vox A.
Bandbus: Piano

A: Zangeres Barbara was in de jaren '60 nog relatief onbekend toen ze werd uitgenodigd voor een optreden in Göttingen, Duitsland. Ze ging met tegenzin — als Joodse vrouw die de oorlog had overleefd. ***piano inzet***
Het publiek ontving haar, tegen haar eigen verwachtingen in, zó warm, dat ze besloot een week langer te blijven.

Natuurlijk, het is niet de Seine
...
"Il était une fois" commence À Göttingen

tijdens lied: A: Il était une fois, er was eens, het begin van onze sprookjes, was daar ooit begonnen in Göttingen.

En in die week, aan het einde, ontdekte Barbara in Göttingen het huis van de gebroeders Grimm.

Die dag nog begon ze het lied te schrijven. Ze bracht het uiteindelijk uit in het Frans èn in het Duits.

Barbara's lied werd een soort hymne om de vriendschap tussen Frankrijk en Duitsland nieuw leven in te blazen — door te herinneren wat ze gemeen hebben. Sprookjes bijvoorbeeld.

Bien sûr nous, nous avons la Seine
...
Lasst jene Zeit nie wiederkehren,
...

Et lorsque sonnerait l'alarme
S'il fallait reprendre les armes
Mon cœur verserait une larme
Pour Göttingen, pour Göttingen

Intro activisme

EINDE LIED, OP SIRENE SWITCH NAAR 1

Q 1 Basis Totaal | Switch | 100%

Sirene (Bandbus: Looper)

A: Fijn dat jullie allemaal gekomen zijn. Alles in de aanloop ging zeer discreet. Waarvoor dank.

M: Discreet? Het staat toch al een jaar in de theaterbrochure?

A: Als voorstelling, ja. Goed hè? Dat is toch een fantastische dekmantel. Dan denken ze buiten: die hangen lekker in hun stoel te luisteren naar mooie liedjes en dan... bam! Protest! Revolution!

M: Moet ik het niet dan toch nog even melden bij de gemeente? Wel zo netjes.

A: Bij de gemeente Martijn, dat gaat eeuwen duren. Daarbij, dit is veel krachtiger. We willen toch een duidelijk signaal afgeven?

M: Ja, ja wel, dat wel.

A: Iedereen heeft zijn telefoon in de koelbox achtergelaten? (uitvragen)

M: Maar we zijn in een theater. Iedereen doet sowieso zijn telefoon wel uit.

A: (onderonsje) Je weet toch hoe dat gaat. Dan denken mensen, kom, ik doe hem op de trilmodus. Zijn ze nog steeds wel gewoon online. Zijn we niet volledig onder de radar.

M: Ja, maar...

A: We gaan dit niet half doen. De koelbox hoort erbij. Zij zijn op onze oproep tot protest afgekomen.

M: Op zich zijn ze natuurlijk gewoon afgekomen op een muzikale voorstelling over polarisatie.

A: En dan lekker achterover zitten? Nee toch? Dat is toch ook niet wat jullie willen? Jullie willen toch meegenomen worden. Martijn? Dat is toch niet de afspraak? Kom op.

M: Nou... eh... de afspraak, de afspraak...

A: Ik snap dat het spannend is. Martijn hier heeft nog nooit iets illegaals gedaan. Heel veel van jullie waarschijnlijk ook niet. Naja... maar vandaag gaan we daar verandering in brengen. We zaten in de luwte, en daar komen we nu uit. THIS IS WHAT DEMOCRACY LOOKS LIKE! Oké, nou, hup met die koelbox. Tjop.

M: Ik dacht, we kunnen het ook niet maken toch. Iedereen moet toch zelf weten hoe hij of zij...

A: Je hebt hem niet mee begrijp ik.

M: Nou, ik heb...

A: Heb je hem mee of heb je hem niet mee?

M: Niet mee.

A: Dan moeten we nu zeker weten dat iedereen zijn telefoon helemaal uitzet. *(naar publiek)* Mag ik jouw telefoon even zien? *(net iets te dichtbij staan om te zien of hij echt op de vliegtuigstand staat).* Doe jij even de arrestantenformulieren.

M: Kijk: iedereen krijgt er zo eentje. Vul hem rustig in. Je telefoonnummer, of er huisdieren gevoerd moeten worden en wie dan toegang heeft tot het huis, of er boetes open staan, of je medicijnen nodig hebt, schrijf duidelijk op wat je aan hebt. Dan kunnen we je op straat herkennen.

A: Of in de cel. Want dat gaat gebeuren.

M: Nou, Anouk...

A: Wij zijn hier gekomen om het midden meer vocaal te maken. Luider, radicaler. Toch?

M: Jawel. Is wel zo ja. Maar we houden het wel… Vreedzaam.

A: Natuurlijk. Wij zijn vreedzame demonstranten, maar we maken wel geluid. We zingen! Wij zijn uitroeptekens. Wij zijn geen wandelende vraagtekens meer.

M: Op zich zijn we wel voor bevragen toch..? Voor twijfelen.

A: Ja! Nou en of! Maar wij twijfelen wel met een uitroepteken er achteraan. Wij zijn het radicale midden. MAAK HET MIDDEN MEER VOCAAL! IN HET MIDDEN RADICAAL! MAAK HET MIDDEN MEER VOCAAL! IN HET MIDDEN RADICAAL! Dit protest is illegaal. In het midden radicaal!

TIJDENS TEKST MARTIJN RUSTIGE FADE NAAR 7

Q 7 Martijn Speciaal | Fade | 100%

M: ***zet kalimba in***

Ik geef ook om de wereld. Heus.
Ik wind me op over onrecht. Heus.
Ik vind alle oorlogen en slachtoffers en puinhopen verschrikkelijk. Heus.
Ik lees de krant. Ik zie het nieuws. Maar al duizenden jaren is het altijd wel ergens oorlog. Dan vraag ik me soms, en steeds vaker, af, of het nog zin heeft je daar over op te winden. Ik denk eigenlijk dat de mens het gewoon niet zo goed kan, een beetje in vrede leven.
Dan zit ik soms liever met Tommie op schoot op de bank, onder een dekentje, een beetje te netflixen. Gewoon iets te lang in bed blijven liggen om de wereld een beetje te kunnen negeren. Op de grens van waken en slapen wegkruipen in de veiligheid van dromenland.

6. L'heure des rêves

Vox M.
Bandbus: Kalimba via pedalboard

Le sable glisse dans les clepsydres
…
De l'heure active qui arrivent.

over uitro kalimba

TIJDENS volgende tekst 4 erbij, na tekst 7 rustig weg

Q 4 Loopband Speciaal | Fade 10 sec | 100%, daarna Q7 weg

Als ik als dirigent een avond met mijn koor repeteer, gaan er 40 mensen weer wat blijer naar huis. 40 mensen die misschien wat minder boos zijn op de wereld dan daarvoor. Scheelt misschien toch…

Trein ontmoeting, Quand je marche 1

Vox A.
Beatbox M.
Bandbus: Piano

A: Januari 24.

Niemand in de coupé kijkt op.
Grote zwarte ogen lachen goedemiddag terug.
Zij draagt een blauwe doek. Ik een rode.
Zij videobelt. Hoge stemmetjes. Sorry, gebaart ze.
Leuk juist zeg ik terug.
Zij zegt dat ze hoopt dat de uitslag goed is. Een mannenstem zegt iets.
Heb je ook kinderen? Vraagt ze.
Oh jazeker. 3 meisjes, en misschien… ik wijs naar mijn buik en voel een brok in mijn keel.
Was je daarom in het ziekenhuis?
Ja.
Ik ook.
Spannend hè?
Heel.

Ze glimlacht. Schattig, een kuiltje in haar wang.
Ik doe mijn sjaal af. Pfoe, warm hè? Ja joh.
Haar ogen gericht plots gericht op mijn hals. Haar ogen. Leeg ineens. Boos.
Wat gebeurt er?

Mijn hand gaat naar mijn hals. Mijn ketting? Oh. Nee toch? Dat is toch niet…
Ze kijkt me heel kort aan. En dan als een luik. Haar ogen. Op de grond. Haar ogen. Weg.
Wat is er? Zal ik het vragen? Ze kijkt echt boos. Ik kuch. Ze kijkt niet op. Wat doet ze nou?
We hadden toch een gesprek? Is dit alleen mijn davidster? Dat zou wel echt dom zijn.
Jezus, wat kortzichtig. We zijn toch moeders? Allebei zwanger? Onze buisjes bloed staan misschien wel naast elkaar in een rekje, mens. Zal ik dat zeggen? Misschien lacht ze dan weer. Waarom doet ze nou zo? Ze maakt zich vast zorgen om het onderzoek. Is ze bang?
Heb ik iets verkeerds gezegd?

Het volgende station is station Enkhuizen.
Tot ziens zeg ik. Niks. Ze zegt echt niks terug. Ik krijg geen lucht. Weg. Ik moet lopen.
Lopen, glimlachen. Lopen, glimlachen.Lopen, glimlachen. Lopen, glimlachen.

Stop ca y est j'arrête de penser
j'vais courir j'vais marcher
Stop aller j'arrête de m'presser
j'vais courir j'vais marcher j'vais sourire
Stop ca y est j'arrête de penser
j'vais courir j'vais marcher
Stop aller j'arrête de m'presser

j'vais courir j'vais marcher j'vais sourire
j'vais m'relever

FADE NAAR 2

Q 2 Basis Zang | Fade | 100%

7. Les gens qui doutent 2

Vox A.
Bandbus: piano

A: ***J'aime ceux qui paniquent***
...
Et gardez le meilleur

ALS ANOUK DOOR MEGAFOON BEGINT, 2 IETS TERUGHALEN, 8 (MID FOCUS) ERBIJ

Q 2 Basis Zang | Fade | 50%

Q 8 Midden Front | Fade | 100%

A: *tijdens lied, door megafoon,* J'aime les gens qui doutent. Ik hou van de mensen die twijfelen. De sukkels die zichtbaar nergens voor gaan staan, die mompelen: Ja dat, maar ja, ook dat. Ze zijn in paniek, les gens qui doutent, zij zijn ook in paniek, misschien alleen niet zoals het hoort. Ze lopen onzeker, struikelen en zoeken. Ze roepen niet, ze neuriën. Ze dwalen met hun ketens, zonder vaandels en met kleurenblinde ziel. Als je ze vraagt: ben je bang? Zeggen ze ja. Als je ze vraagt: wat wil je zijn? Zeggen ze: een raam waardoor kinderen een zelfbedacht buiten zien. Ze komen niet in geschiedenisboeken, les gens qui doutent. Daarvoor wankelen ze te veel.

J'aime les gens qui n'osent
...
J'aime leur petite chanson, meme s'ils passent pour des cons.

EINDE LIED, OP SIRENE SWITCH NAAR 1

Q 1 Basis Totaal | Harde Switch | 100%

Activisme

Sirene (Bandbus: Looper)

A: (door megafoon) “dit is een onwettige bijeenkomst. Wij vragen u deze plek te verlaten. Anders zullen wij genoodzaakt zijn geweld te gebruiken”. Dit moeten ze drie keer zeggen. Zijn wij dan nog niet weg. En dat zijn wij dan dus ook nog niet, hè, want wij zijn standvastig, dan zullen ze komen om je te arresteren. Martijn, ga zitten.

M: Op de grond hè?

A: Op de grond. In kleermakerszit, arm in arm, benen om elkaar. Allemaal, als een blok mens. Nou, meneer agent komt.

M: Of mevrouw agent.

A: Ja, Martijn, bedankt, de politie komt. Hij komt bij jou staan en hij zegt…

M: Of zij zegt. Of…

A: De politie zegt: Sta op en ga mee. Wat doe jij?

M: Ik sta op en ga mee?

A: Als dat jouw grens is, dan moet je dat zeker doen. Jij bent er om je eigen grenzen te bewaken. Maar ligt daar jouw grens Martijn?

M: Nee?

A: De voorvechter van dit troepie.

M: Dat ligt wel een beetje aan de omstandigheden…

A: hè? De initiatiefnemer.

M: Op zich ben jij wel iets meer van dit onderdeel toch?

A: Ho. Wij doen dit samen. Wij doen dit toch samen?

M: Ja ja.

A: Sta op en ga mee. Wat zeg jij?

M: Eh… Nee! Wij zijn hier niet in Noord-Korea! Fascist! Tyfus-agent!

A: Je zegt helemaal niks. En als ze je vastpakken.

Martijn staat meteen op. Anouk doet nog een paar grepen voor. Martijn heeft zichtbaar pijn. Anouk grijpt Martijn zijn duim.

M: Au!

A: Dit is wat de politie doet.

Anouk grijpt Martijn zijn pols.

M: Ik moet nog spelen hè?

Anouk grijpt Martijn zijn neus en trekt hem naar achteren.

A: En wat doen wij met z'n allen? Roepen wij: laat hem los! Laat hem los! Gaan we aan de benen van meneer agent hangen? Nee.

M: owf mewrouw

Martijn, nog steeds in de greep wappert met zijn handen. Anouk laat los.

A: Maar we steken Martijn een hart onder de riem. Ja. KLAP MEE. YOU ARE NOT ALONE, YOU ARE NOT ALONE. Groepsgevoel! YOU ARE NOT ALONE, YOU ARE NOT ALONE. We laten niemand achter! YOU ARE NOT ALONE, YOU ARE NOT ALONE. SOCIAL JUSTICE. YOU ARE NOT ALONE, YOU ARE NOT ALONE.

ALS MARTIJN BEGINT TE SPELEN, RUSTIGE FADE NAAR 6

Q 6 Rechts & Midden Front | Fade | 80%

8. Les ombres

Vox A.
Vox M. (alleen tekst in intro)
Overhead: orgeltje en glockenspiel

M: *zet orgel en glockenspiel in* Hoi kind. Vergeten kind, versleten kind.
Ik ben het, je schaduw. Ik wou even laten weten dat je niet alleen bent.
Als de dag begint, teken ik mezelf.
Als de nacht valt, versmelt ik met de ruimte om je heen.

A: ***À toi, l'enfant tyrannisé, traqué, proscrit***
...
Je suis ton ombre très fidèle
Ton compagnon, ta sentinelle

tijdens lied
Als ik er per ongeluk niet ben, Is het omdat je me gewoon niet ziet.
Zet een klein stapje in de zon en dan zie je. Tada! Dat je het weet.

Lorsqu'il fait jour sous le soleil...

uitro, stukje Göttingen
Laat deze tijd niet wederkeren
Laat haat de harten niet verteren
Wees stil en geef een kind de stem
Van Tel Aviv of Betlehem

Tijdens tekst overgang naar piano

TIJDENS SPREEKTEKST RUSTIGE FADE NAAR 2

Q 2 Basis Zang | Fade | 100%

A: Soms als ik midden in de nacht wakker lig, sluip ik naar mijn kinderen. Ik druk mijn neus dan in die wangen en snuif de slaapgeur op. En dan bekijk ik mijn jongetje, Jishai, met z'n marsepeinen wangetjes. Hij wordt ooit een man. Een man met een mening. Maar voorlopig hoeft dat allemaal nog niet. Hij hoeft nu alleen maar in slaap te vallen zo. Z'n armpjes naar opzij. Z'n bolle handjes open. Zich volledig over te geven aan de slaap. Dat vertrouwen. Jaloersmakend, bijna.

9. Le déserteur

Vox A.
Vox M.
Bandbus: Piano

M & A blijven 1e couplet om en om afwisselen

M: ***Monsieur le Président***
Je vous fais une lettre

Que vous lirez peut-être
Si vous avez le temps
Je viens de recevoir
Mes papiers militaires
Pour partir à la guerre
Avant mercredi soir

A: Soms vraag ik me wel eens
Wanneer ik in de nacht kijk naar de bolle handjes van mijn Jishai
Wat gaan die vasthouden?
Die handjes bedoel ik dan.
Een oproep om in dienst te gaan?
En dan? Geweren? Eerst om te oefenen en dan misschien…
Voor het echie?

Monsieur le Président
…
Que je n'aurai pas d'armes et qu'ils pourront tirer

EINDE LIED, OP SIRENE SWITCH NAAR 1

Q 1 Basis Totaal | Switch | 100%

Leuzen beat

Sirene (Bandbus: Looper)

A: Maak het midden meer vocaal, in het midden radicaal. Maak het midden meer vocaal, in het midden radicaal. Maak het midden meer vocaal, in het midden radicaal.

M: Anouk?

A: Ja?

M: Ik vind dit eh… kan het niet eh… het is een beetje te… Ik snap dat we een leus nodig hebben. Daar heb jij ook een punt… Kijk, als het zoiets is als eh… eh, nou…. : Daar heb je ook een punt. Daar heb je ook een punt.

A: Jij wil meer nuance…

M: Ik denk het ja.

A: MEEEEEER NUANCE! (op de "melodie" van free, free Palestine)

Loopen van de leuzen

(Bandbus: Looper)

M: Agree to disagree, agree to disagree

A: Twijfelen mag! Twijfelen mag!

M: Zo had ik dat nog niet gezien!

A: Wat zij zegt. Waar. Wat hij zegt. Ook waar.

M: Mwa, opzich. Mwa, opzich.

A: Ja, daar zeg je me wat. Ja, daar zeg je me wat.

M: Als je naar de ander luistert, hoor je zoveel meer.

A: What do we want? Verbinding. When do we want it? Now.

M: Wanneer jij hier zo goed verwoord je argumenten neerlegt, dan kan ik toch niks anders dan jouw standpunt ook begrijpen.

A&M: No no no no no grenzen no no

M&A: ondefinieerbare twijfelgeluiden

Stop

ZODRA DE CLUB (Harde beat) INZET HARDE SWITCH

Q 3 Koud Totaal | Switch | 100%

Conversatie in de club *(Bandbus: Looper)*

M: Kom je hier vaker?

A: He?

M: (ziet davidster) Ben je voor of tegen?

A: He?

M: Genocide?

A: Nee, dankje.

M: Top! Je bent een goeie!

ALS MARTIJN GITAAR INZET, 3 IETS TERUGTREKKEN, 5 ER IETS BIJ (KOUDERE SFEER HOUDEN MET FOCUS OP MIDDEN)

Q 3 Koud Totaal | Fade| 50%

Q 5 Midden Front | Fade| 50%

10. Vluchten kan niet meer

Vox A.
Vox M.
Bandbus: Gitaar via pedalboard

M&A: ***On n'peut plus s'enfuir, on n'sait plus où aller***
...
we maken ons eigen alternatiefje
met of zonder boterbriefje
m'n liefje, m'n liefje, wat wil je nog meer
vluchten kan niet meer
vluchten kan niet meer
noe noe noe noe

ALS ANOUK SPEELDOOSJE BEGINT RUSTIGE FADE NAAR 6

Q 6 Rechts & Midden Front | Fade 10 Sec|

11. Symphonie des éclairs

Bandbus: Gitaar via pedalboard (einde + looper)
Overhead: speeldoosje en zang Anouk

A: *begint met speeldoosje*
Il fait toujours beau au-dessus des nuages
…
Il y a des raisons de pleurer
Elle a ses raisons, mais

A: Martijn, als jij een vogel was… zou je dan boven, in of onder de wolken gaan vliegen? Als ik een vogel was, zou ik dansen middenin de storm.

Quand la tempête a su
…
En chantant sous la pluie la symphonie des éclairs

Vox M.
Bandbus: Looper met neurie

M: In coronatijd heb ik regelmatig achter facebook gezeten, en de eindeloze discussies gelezen. Regelmatig ben ik aan een reactie begonnen, omdat ik dacht dat ik misschien iets zinnigs kon bijdragen.
En even regelmatig heb ik die reactie net zo hard weer gewist. Vooral omdat ik geen zin had om daarna op mijn tijdlijn bulderende hoofdletters terug te krijgen.
En ook omdat ik dan toch weer twijfel… Waarom zou ik weten hoe het zit met zo'n virus… het lijkt mij bijvoorbeeld nogal vergezocht dat er een orde van hagedis-mensen is, die ons met corona willen reguleren.
Maar ik wéét het niet…. Dus wie ben ik om die mensen dan wappie te noemen, of gek of naief? Ik geloof ook niet in een God… dan zou ik net zo goed alle gelovigen voor gek kunnen verklaren, maar dat doe ik ook niet. Misschien hebben zij wel hartstikke gelijk.

Als ik in het midden nou gewoon eens stil ga blijven? Met hoeveel mensen moet je tegelijk heel stil zijn om vrede te krijgen…?

Tijdens laatste tekst MARTIJN FADE 4 erbij

Q 4 Loopband | Rustige Fade | 100%

Mij zullen ze trouwens ook nooit ter verantwoording roepen ergens over. Ja, een sopraan van mijn koor zal me eens aanspreken waarom ze daar zo allemachtig hoog moeten zingen… Mensen kunnen me vragen wat ik vind van de situatie ergens, maar zullen me er niet op afrekenen.

Na TEKST 7 rustig weg

Q 7 Fade | 0%

Jeruzalem-dag, Quand je marche 2

Vox A.
Beatbox M.
Bandbus: Piano

A: Het was mijn uitzicht toen ik trouwde. De oude stad van Jeruzalem, waar lichtgele stenen heiligheid uitademen. Waar ik verschillende geloofsgemeenschappen naast elkaar zag leven, maar waar ik ook door mijn vrienden werd gedwongen een rugzak te dragen omdat er in die periode veel terroristische steekpartijen plaatsvonden in die periode.
Jeruzalemdag. Jom Jeroesjalaim. Een dag die gevierd wordt en gevreesd. Ook dit jaar schrok ik weer van de beelden online, hoewel ik ook wist dat het weer zo ver was. Jonge mannen in witte t-shirts schreeuwen teksten waar de honden geen brood van lusten. Woorden zonder keppel. Toch zijn het jongens met keppels die het roepen. Het zijn jonge Joodse mannen die Arabische winkels kapot schoppen. Ik werd misselijk toen ik op beelden een gehaakte beige keppel zag met drie bruine streepjes. Exact zo één haakteik voor Jules.
Toen ik iets langer online rondhing, zag ik meer. Een oproep tot een gemengde parade van verschillende geloofsgemeenschappen. Een bekeppelde man schreeuwde dat dat geweld geen Jodendom was. Te midden van het tumult zag ik er ook mensen in paars gekleed, van Standing Together (een Palestijns-Joodse vredesbeweging) die met neutrale gezichten een baken vormden tussen de schreeuwende mannen en Arabische winkels, huizen en mensen. Wat verlangde ik ernaar daar te zijn, ernaast te gaan staan. Te laten zien dat een keppel en een hoofddoek ook kunnen roepen: Stop! Voor alle mensen die vrede willen. Bidden. Smeken.
Maar ik was hier. Totaal machteloos. En bang. Voor daar, maar ook voor hier. Want de beelden van daar, worden hier gezien en omgezet in daden. En wij lopen hier rond met een beige keppel met bruine streepjes.
Lopen, vergeten. Lopen, vergeten. Lopen, vergeten. Lopen, vergeten.

Stop ca y est j'arrête de penser
j'vais courir j'vais marcher
Stop aller j'arrête de m'presser
j'vais courir j'vais marcher j'vais sourire
Stop ca y est j'arrête de penser
j'vais courir j'vais marcher
Stop aller j'arrête de m'presser
j'vais courir j'vais marcher j'vais sourire
j'vais m'relever

ALS MARTIJN GITAAR INZET IETS 6 ERBIJ

Q 6 Rechts midden front | Fade | 50%

ALS ANOUK VAN DE LOOPBAND GAAT, 4 ERUIT, 6 MEER

Q 4 Loopband| Fade | 0%

Q 6 Rechts midden Front | Fade | 90%

12. Ik weet het niet

Vox A.
Bandbus: akoestische gitaar via pedalboard

Soms kijk je me aan met die diepblauwe ogen
...
Niet steeds zo verkrampt door een antwoord bezeten.
Volkomen onwetend, verrukkelijk blind.

A: We moeten een lied zingen.
M: Wat zijn we de hele tijd aan het doen dan?
A: Nee, een verbindend actielied...

ZODRA MUZIEK MEDLEY BEGINT 2

Q 2 Basis Zang | Fade | 100%

Vox A.
Vox M.
Bandbus: Looper
Anouk zet looper uit

A: Nee, dit doen we toch niet. Nee, dit is het niet. Laten we dit maar... ja, volgende lied. Cimetière.

RUSTIGE FADE NAAR 8 , MET BEETJE 7

Q 8 Midden Speciaal | Fade | 100%

Q 7 Martijn Speciaal | Fade | 50%

14. Cimetière

Vox A.
Bandbus: Piano

Twee vrouwen zaten voor me in de bus
...

Dag schatten, over een tijdje kom ik weer
Ik denk aan jullie, bijna elke dag

INZET (harde beat) ZO SNEL MOGELIJK HARDE SWITCH 3

Q 3 Koud Totaal | Switch | 100%

Conversatie in de club *(Bandbus: Looper)*

M: Grappig toch dat jullie daar nu precies hetzelfde doen hè?

A: Wat?

M: Jullie doen daar nu hetzelfde.

A: He?

M: Grappig toch dat jullie daar hetzelfde doen.

A: Wie?

M: Jullie.

A: He?

Martijn zet de muziek uit.

METEEN MEESWITCHEN NAAR 1

Q 1 Basis Totaal | Switch | 100%

A: Je tekst is: Never again is now.

M: Ik weet het.

A: Apartheid, genocide, nieuwe nazi's. Dat zou je zeggen.

M: Ja.

A: En dan zou ik proberen een gesprek te voeren. Dan zeg jij: je bent een jankjood. Vurig pleidooi en mooi lied. Einde voorstelling.

M: Sorry, maar ik denk dat ik dit deel gewoon liever skip. Je hebt je punt wel gemaakt. Er zijn meer conflicten op de wereld.

A: Nou, Martijn… ga je gang.

M: Wat?

A: Ja, vertel. Vertel over al die conflicten. Vertel wat je raakt. Zing erover. Succes.

M: Nou, dat was niet…

A: Nee? Dat was niet… wat? De bedoeling? Wat wel?

M: Het is gewoon meer dat jij…

A: Wat dat ik?

M: Ja, weet niet…

A: Nou, wanneer je het wel weet, hoor ik het wel van je. Doei. (*gaat naar de loopband)*

RUSTIGE FADE NAAR 4,

Q 4 Loopband | Fade | 100%

Vegetarisch restaurant, Quand je marche 3

Vox A.

Beatbox M.

Bandbus: Piano

Vlak voor de zomer van 2025 zaten Jules en ik in een gezellig café. We speelden een bordspel. Ik zag een gezin binnenkomen. Een blonde man met mooie bril, een slanke blonde vrouw er achteraan en daar weer achteraan twee trofeeën van puberdochters. Ze bespraken hoe ze die middag nog een speurtocht zouden doen door de stad. Ik herkende ineens ons in dat gezin. Over een paar jaar lopen wij ook met een paar pubers en kunnen we ook heel andere dingen met ze doen. Ik zag het gezin kijken. Naar ons. Ze zaten best te staren. Dat hebben we wel vaker. Geen ramp. Ik dacht al, als dat blijft, ga ik er even heen. Dat doe ik wel vaker. Ze begonnen te wijzen. Nou, ik ging er gewoon even heen.
'Hai, ik dacht dat ik jullie net heel erg zag kijken… willen jullie iets vragen?'
'We keken helemaal niet.' De vrouw.
'Jawel we keken wel,' de man, 'mijn dochter vroeg wat die man daar op zijn hoofd heeft. Ze zei dat hij misschien een lelijke kale plek te verbergen had. Ik vond dat wel een mooie grap.'
'Ja, nou ja, het is niet voor het eerst dat ik die hoor, maar ik zal het onthouden voor als hij ooit kalend wordt. Maar ik weet wel iets leuks te vertellen hoor, over die keppel… bij jonge babies zit er altijd op het hoofd zo'n zachte plek… '.
'Ik heb uitgelegd wat hij is en dat is voldoende. Ook heb ik gezegd tegen mijn dochters dat we maar moeten accepteren dat jullie hier zijn.'
'Ja… oké…Maar…
'Neee *(muziek stop)* Wij hoeven niet met jullie te praten.'
Gehaper. Ademnood.

Stop ca y est j'arrête de penser

…

Parce que j'avance quand je marche
Parce que je rêve quand je marche

EINDE LIED, OP SIRENE SWITCH NAAR 1

Q 1 Basis Totaal | Switch | 100%

Sirene (Bandbus: Looper)

A: Ligt het nou aan mij of loop ik hier als een soort akela de boel aan te zwengelen terwijl jij gewoon niks doet!

M: Ik denk gewoon dat jij met jouw verhalen niet echt in het midden kàn staan.

A: Dit moet jij even toelichten voor de mensen.

M: Kijk, ik snap ook dat het gewoon allemaal gevoelig ligt met jouw geschiedenis.

A: Met mijn geschiedenis.

M: Ja, je achtergrond.

A: Ik kan door mijn achtergrond niet zelf bepalen waar ik sta?

M: Ik weet niet in hoeverre jij het zelf in de hand hebt.

A: Wat?

M: Jouw algoritme toont je toch ook maar een deel van de werkelijkheid?
Jouw werkelijkheid.

A: Pardon?

M: Voor jou is het gewoon niet makkelijk om in het midden te staan.

A: Dat is het op zich voor niemand toch?

M: Nou...

A: Behalve als je het midden misbruikt om geen statement te hoeven maken.

M: Dat zouden we toch ook niet gaan doen?

A: Als jij nou in de trein zouden zitten hè...

M: Huh?

A: En iemand begint twee kussende mannen uit te schelden.

M: Goh. Heftig.

A: Wat zou je dan doen?

M: Ik kan toch niks doen? Wat heb ik daar nou voor invloed op?

A: Of een meisje met hoofddoek wordt uitgelachen.

M: Uitgelachen? Da's wel erg.

A: Ja, zeker erg. Maar dat was niet mijn vraag.

M: Het hangt er vanaf …

A: Of wij zitten samen. En iemand zou kankerjood zeggen tegen mij.

M: Nou, Anouk. Dit is dus wat ik bedoel.

A: Wat? Wat wat je bedoelt? Wat?

M: Laat het, Anouk, Laat het.

A: Maar wat zou je daar dan van zeggen?

M: Jeetje, Anouk, misschien als je niet wil dat mensen jou steeds aanspreken op… ja, misschien moet je er ook niet steeds zelf over beginnen.

A: Zie je nou. Jij bent er dus gewoon ook zo eentje. Jij zou gewoon zeggen: Anouk, mensen zijn gewoon echt heel boos op Israël. Let it go.

M: Dat zegt toch niemand?

A: Wel dus. En deze "vriend" snapte wel dat niemand in die coupé het voor me opnam.

M: Dit is gebeurd?

A: Ja.

M: Echt?

A: Nee, ik zeg het voor de theatrale lijn. Daarom vraag ik het. Zou je tegen ze ingaan?

M: Tsja… om dan nu te zeggen dat ik iets zal zeggen in zo'n trein.

A: Het kan overal gebeuren hoor. Ook hier. Kan iemand in het publiek mij even verrot schelden? Alles wat je maar kan bedenken. Kutzionist, nazi, kankerjood. Want geef toe, jullie hebben bij mij allemaal gedacht: oei, een jood, heeft die het hart wel op de goede plek. Gooi het er maar uit hoor. Kom maar. Gaan we kijken wat Martijn doet.

M: Jij straalt gewoon nogal uit dat je alles alleen wil doen.

A: Ik wil het niet alleen moeten doen. Ik doe dat omdat ik weet dat volle treinen doodgewone mensen wegkijken en ik dus alleen bèn. Zelfs als je ze aankijkt met een blik van: help.

M: Of ik dan degene moet zijn…

A: Martijn, wij staan hier samen hè? Ik ben niet een willekeurig iemand. Je kent me toch? En nou zeg je dat ik niet in het midden kan staan, puur vanwege mijn achtergrond.

Als iemand hier in het publiek opstaat en zegt: Vuile joden! Zeg jij dan: hou je bek! Of zeg je: Zij wel, ik niet hoor?

M: Nou gaat het wel heel ver.

A: Het gaat ook heel ver.

M: Ik hoop echt… (haakt af, hapert een beetje met woorden) ja, ik… wil… ik denk… ik eh… je weet toch…

A: Ja, oké. Bedankt.

M: Ik probeer echt…

ALS MARTIJN PIANO INZET FADE NAAR 7 + 4

Q 7 Martijn Speciaal | Fade | 100%

Q 4 Loopband | Fade | 100%

15. Éclats dans les nuages

Vox A.
Vox M.
Bandbus: Piano, Philicorda via pedalboard

Les bombes tombent comme la pluie
…
Aan de hemel flitsen lichten
Knallen en wat bliksemschichten
Normaal, banaal

ALS ANOUK VAN LOOPBAND AFKOMT 4 ERUIT, 8 ERIN

Q 8 Midden Speciaal | Fade | 100%

Q 4 Loopband | Fade | 0%

Tijdens lied:

A: **Samira, 27 jaar,** schrijft graag gedichten in de kantlijnen van haar schrift. Meestal gaan ze over de bergen die ze kon zien vanuit haar slaapkamerraam in sana'a, Jemen.

M: **Diego** zet sinds kort zijn wekker om 6 uur 's ochtends. Hij is geen student meer, maar eet nog elke dag wel kant-en-klaar-maaltijden.

A: **Maksim, 34 jaar, uit Moskou**. Zijn vrienden noemen hem "De Professor". Hij heeft soms midden in de nacht zin in cola.

M: **Miriam van 72 jaar** heeft altijd gele vingers door de kurkuma en is vaak op zoek naar haar leesbril. Waar hij ligt? Ergens op de markt in West-Jeruzalem.

A: **Maryam van 72 jaar** heeft altijd gele vingers door de kurkuma en is vaak op zoek naar haar leesbril. Waar hij ligt? Ergens op de markt in Oost-Jeruzalem.

M: **Ivan** speelt accordeon op bruiloften. Als hij knoflookbrood ruikt, denkt hij aan zijn moeder.

A: **Soran** is taxichauffeur, maar droomt ervan om ooit een Koerdisch kookboek te schrijven.

M: **Harry** kan het sleutelgat niet vinden in het donker. Tottenham had wel gewonnen.

A: **Youssef, 12 jaar**. Zijn record hooghouden is 200. Zijn bal moet ergens in Gaza stad liggen.

M: **Rami van 15**. Hij loste in 21 seconden een Rubik's kubus op, sneller dan wie dan ook in Aleppo.

A: **Henk van 60** is nog altijd langzamer dan zijn vrouw Ingrid in het oplossen van een Rubik's kubus.

M: **Amal, 19 jaar.** Ze verzamelt gedroogde bloemen en geeft ze namen van mensen die ze mist. Het zijn er in één keer best veel geworden.

A: **Fatima, 55 jaar, uit Zuid-Darfur**. Haar kleinkinderen noemen haar "de danseres", omdat ze zelfs tijdens het koken niet kan stilstaan.

M: **Olena, 9 jaar**. Ze spaart gummetjes met glitters. Tijdens onrustige nachten in Charkov telt ze ze allemaal. 35 al.

Aan de hemel flitsen lichten
Sluit je ogen voor gezichten
Normaal, banaal

Y a des éclats dans les nuages
Ferme les yeux, tourne la page

Normal
Banal

gaat over in

16. Haven

Vox A.
Vox M.
Bandbus: Piano

De ovens hoog, de lucht broeit rood
...
Neem me mee, neem me mee, er zit zo veel hartstocht in mij

NA LIED FADE NAAR 1

Q 1 Basis Totaal | Fade | 100%

M: Vind je het goed als ik geen verbinding zoek met mensen waar ik het toch niet mee eens word?

A: Nee, dat vind ik niet goed. Omdat... omdat het wel zin heeft. Daar in dat gebied kunnen we iets betekenen. In die storm, in die botsing.

M: Nou, als mensen belachelijke dingen uitkramen...

A: Kan je vragen waarom ze dat doen. Waar ze vandaan komen.

M: Ik snap dat jij dat doet. Ik vind dat ook best knap, maar voor mij hoeft het niet.

A: Jij gaat gewoon chill boven die wolken vliegen. Daar is het altijd mooi weer. Ik snap het heus, maar net iets daar onder, Martijn, daar kan je iets doen. Daar ben ik. Dat is waar ik zing. En ik wil daar zijn met jou. Maar jij niet met mij.

M: Nou, Anouk... dat heb ik helemaal niet gezegd.

A: Ik kan niet eens naar boven. Als ik daar kom, vragen ze: wat doe jij hier? Jij bent niet van hier. Maar ik ben niet jaloers op de zon hoor. Ik kies ervoor om af te dalen, de wolken te doorkruisen. Daar zit mijn midden.

ALS ANOUK OP KRATJE KLIMT, FADE NAAR 6 EN 8

Q 6 Rechts & Midden Front | Fade | 80%

Q 8 Midden Speciaal | Fade | 80%

Vanaf hier door megafoon, opgenomen pianobegeleiding uit andere megafoon

Het midden is geen veilige plek.
Het vraagt ons dat we blijven staan. Terwijl de wereld trekt aan onze armen.
Maar wie blijft staan, wie luistert, wie weigert de ander tot karikatuur te maken...
Natuurlijk kunnen wij hier niet met liedjes de wereldleiders overtuigen, zijn vredesbewegingen tegenover grote machten misschien machteloos, maar echt, als die olifanten even zijn gestopt met dansen, worden wij niet meer vertrapt en kunnen mensen die elkaar nooit hebben gezien, over bruggen lopen die wij misschien een beetje hebben geprobeerd aan te leggen.
Ik vrees soms voor hoe gevaarlijk wij kunnen zijn.
hoe iemand roept — en duizend anderen antwoorden.
Maar ook hoe we stil houden terwijl we dingen zien die niet kunnen.
Of geen ruimte meer hebben voor andermans pijn door een te eenzaam gedragen eigen pijn. Zijn jullie niet wel eens bang voor jezelf?
De golf. De roes. Het collectieve vuur. We weten hoe vuur kan verwoesten.
Het zou toch zonde zijn als wij onze vlam zouden laten doven?
Wij zijn met veel. Wat als wij ons collectieve vuur zouden inzetten,
niet om te verbranden of uit te breken—maar om losse gezichten te verlichten?

Vanaf hier opgenomen door megafoon

Haat komt voort uit het ontwijken van de blik van de ander. Als wij het gelaat van de ander belichten, krijgt tirannie toch minder kans? Wat als we elkaar zouden opstoken tot zachtheid en radicaal luisteren? En ja, de verhalen van de ander doen soms pijn. En als we de verhalen even moeilijk kunnen horen, zullen we gewoon beginnen te zingen, waarna we weer verder gaan. En ergens, in dat midden, waar tranen en stilte elkaar raken, een melodie ontstaat, in dat oog van de storm, blijven wij staan en stutten we elkaar. Waar woorden soms scheiden, zullen we neuriën. Waar we niet kunnen blijven staan, zullen we dansen. We moeten alleen niet cynisch worden, beste twijfelaars. Wij zijn misschien geschrokken, maar we zijn niet onverschillig. Toch? Hé,

J'aime les gens qui doutent...

ALS MARTIJN DE MEGAFOONS UIT DOET, 8 ERUIT

Q 8 Midden Speciaal | Fade | 0%

Martijn geeft speeldoosje van Symphonie des éclairs aan Anouk. Dichtbij elkaar.

Vox M.
Overhead: Speeldoosje en stem Anouk

A: Ik vertelde pas tegen twee vrouwen op straat in Enkhuizen over die situatie in dat restaurant. Over hoe die man in dat café me ... midden in het verhaal begon één

van deze vrouwen te huilen. Ze zei: 'Sorry dat ik nu huil, maar ik vind dit gewoon zo erg voor je...'

M: Joh...

A: En toen zei die andere vrouw: 'Ja, en dat dit jullie als volwassenen overkomt is erg... maar jullie hebben ook 4 van die dropjes. Hoe ga je ze daar op voorbereiden?' En toen huilden ze allebei. En ik was stil. En een beetje verbaasd ook.

M: Hoezo verbaasd?

A: Naja, omdat het niet zo erg is ofzo.

M: Je bent eraan gewend?

A: Misschien. Maar ook vergeleken met alle...

M: Maar het is wel erg.

A: Ja?

M: Ja. Ik vind dat erg ja. En ik vind het ook erg dat jij daar aan gewend bent.
En ik vind het ook wel erg dat ik er kennelijk ook aan gewend ben, als jij dat soort verhalen vertelt.

A: Kijk, Martijn, ik... deze vrouwen... Ik had me in tijden niet zo gewoon gevoeld. Gewoon Anouk die gewoon met iets zit. Wat een ander dus blijkbaar nog kan meevoelen ook.

STEM: "dit is een onwettige bijeenkomst. Wij vragen u deze plek te verlaten. Anders zullen wij genoodzaakt zijn geweld te gebruiken".

M: Anouk, ik hoop echt dat ik iets zou durven zeggen. (stilte) Er is echt wel wat lef voor nodig om in het midden te gaan staan, naast jou.

A: Nou, mooi is dat.

M: Is wel zo.

A: Ik weet het.

M: Maar ik wil dat dus wel proberen.

STEM: "dit is een onwettige bijeenkomst.".

A: Ik wil gewoon gewoon. Voor iedereen. Gewoon bloemen op een graf kunnen leggen. Of een steentje. Dat pijn gewoon pijn is. Wie het ook wordt aangedaan. Liefde gewoon liefde. Gewoon kletsen voor open deuren van gebedshuizen. Gewoon gezichten zien. Gewoon. Dat wanneer Palestijnse Bushra de teddybeer

van mijn Joodse dochter repareert, het gewoon is. Gewoon omdat een aardige vrouw iets doet voor een grappig meisje.

M: Dat ís ook gewoon… of… dat móet ook gewoon gewoon zijn.

STEM: "dit is een onwettige bijeenkomst."

A: Dat was nummer 3.

M: Ja.

Martijn stapt met gitaar op kratje, klaar voor de actie, Anouk haakt aan.

STEM: "We zullen dit terrein gaan ontruimen".

Martijn bouwt loop op, met hulp van Anouk.

17. La pieva

Vox A.

Bandbus: Looper (drum/basgitaar/orgeltje/blazers), gitaar/ukelele via pedalboard

Chez moi, on parle avec le cœur…

ALS ANOUK NAAR VOREN KOMT, 5 (MID) ERBIJ, DAARNA LANGZAAM 2 ERBIJ (ZANG), AAN LATEN GROEIEN MET DE OPBOUW VAN HET NUMMER
Q 5 Midden Front | Fade | 100%
Q 2 Basis Zang | Fade RUSTIG | 100%

Martijn en Anouk komen zingend naar voren, pakken zingend elkaars hand in een vuist, dan nog 2 rondjes Oh-oh, en als ze hun andere hand naar buiten heffen --> **BLACKOUT**

Q 2 Basis Zang | APPLAUS | 100%
Q Zaallicht 50%

Q 2 Basis Zang | Uitloop | 50%
Q Zaallicht 100%